

SPEECH 1 MEI

Paul Callewaert, embargo tot 30.04.2025 om 18u00

“Als we willen dat alles hetzelfde blijft, zal veel moeten veranderen”

Kameraden,

Vandaag vieren we 1 mei, een dag waarop socialisten trots mogen zijn op de sociale vooruitgang die zij hebben verwezenlijkt. Het is een dag om de strijd te eren die anderen vóór ons hebben gestreden – een strijd die ons heeft toegestaan een van de mooiste uitvindingen ooit te realiseren: onze sociale zekerheid. Een strijd die duidelijk maakt wat wij samen kunnen verwezenlijken, maar die we, vakbonden en ziekenfondsen samen met u allen nog elke dag moeten voeren om wat we samen hebben opgebouwd, te beschermen.

Vandaag is ook een dag van herinnering en waakzaamheid. Het is vandaag heel duidelijk dat de erfenis die onze voorouders ons nalieten, niet vanzelfsprekend is.

Onze strijd gaat voort, en die strijd voeren we samen – partij, vakbond en ziekenfonds. Met elkaar, schouder aan schouder.

Onze sociale verworvenheden vormen het fundament van onze welvaartsstaat.

Zij geven mensen waardigheid, en vrijheid, en kansen en als het moeilijk wordt, zoals tijdens de pandemie, helpen zij onze economie, geven zij de gemeenschap veerkracht. De sociale zekerheid vrienden, is het middel om iedereen, ik benadruk iedereen, wat gezonder, en vrijer, en sterker en gelukkiger te maken. Maar dat fundament wankelt, bedreigd door groeiende ongelijkheid, onrechtvaardigheden en misbruiken. En dit geeft tegenstanders een alibi om die sokkel van waardigheid, vrijheid en veerkracht toch in vraag te stellen.

Daarom moeten we hervormen. Niet om onze sociale bescherming af te zwakken, maar om haar te consolideren en versterken.

Als we willen dat onze samenleving haar kernwaarden en sociale zekerheid blijft koesteren, kunnen we niet blijven stilzitten. Dat brengt ons bij de legendarische paradox uit Visconti's *Il Gattopardo*: “Als we willen dat alles hetzelfde blijft, zal veel moeten veranderen”. Maar in tegenstelling tot de behoudsgezinde context van dat verhaal, verdedigen wij niet het verleden, maar de vooruitgang en de sociale verworvenheden die ons allemaal ten goede komen, die vooruitgang mogelijk maken.

Verandering is geen vijand van traditie, maar haar beschermer.

Hervorming is essentieel, maar enkel wanneer die hervormingen bijdragen aan onze doelen: efficiëntie, rechtvaardigheid en de strijd tegen verspilling en misbruik. En als socialisten zullen wij erop toezien dat niemand door ondoordachte hervormingen in de armoede wordt geduwd. En wanneer dit toch dreigt te gebeuren moet dit gecorrigeerd worden. Het hervormen van de sociale zekerheid is onze taak.

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

Iedereen telt mee. Altijd.

Onze strijd voor een samenleving waarin rijkdommen rechtvaardig worden herverdeeld en waar iedereen in goede gezondheid kan leven en werken gaat door, nationaal én internationaal.

Want laten we eerlijk zijn: de herverdeling van rijkdom die onze Westerse wereld sterk heeft gemaakt en die voor altijd verworven leek, blijkt nu allesbehalve definitief te zijn.

En het gaat hier niet enkel om geld of eigendom, – het gaat om onze waarden, onze rechtsstaat en onze democratie. De fundamenteën van de verlichting, zoals scheiding der machten, solidariteit en vrije meningsuiting, worden ondermijnd.

We zien hoe wereldleiders democratieën omvormen tot quasi-dictaturen, enkel om hun macht te bestendigen. We zien het gebeuren in Rusland, in Turkije en nu ook in het land dat zolang een bakermat van vrijheid was, de Verenigde Staten van Amerika.

En naarmate fundamentele rechten zoals het recht op abortus, euthanasie, een eigen mening of het recht te kunnen zijn wie we willen zijn, worden ingeperkt, wordt onze strijd des te belangrijker.

Als socialisten mogen we niet enkel nationaal denken. Wij zijn inter-nationalisten, verknocht aan onze natie, strijdend voor onze mensen, maar bewust dat die strijd niet stopt aan de landsgrenzen. Is het niet de Internationale die ons herinnert dat we best samen met andere landen streven naar meer gelijkheid, meer vrijheid, meer rechtvaardigheid, overal ter wereld?

De opkomst van sociale media en nepnieuws vergiftigt niet alleen onze samenleving, maar ook onze jeugd. En het is uiterst zorgwekkend dat verdraagzaamheid onder jongere generaties afneemt.

Zelfs in België, waar we een voortrekker zijn op het gebied van gelijke rechten, zien we een verontrustende toename van homofobe opvattingen en attitudes - in alle sociale groepen. Daarom is het moedig dat Rob, als kersvers minister, ervoor ijvert om het recht te kunnen zijn wie we willen zijn, in de Grondwet te verankeren. Rob, waardering en dank voor je inzicht en moed!

Als mutualiteit gaat onze aandacht in de eerste plaats naar de zorg en de gezondheidszorg.

Hervormingen zijn noodzakelijk, en Vooruit neemt hierin de lead. Melissa, Caroline en Frank bereiden deze hervormingen grondig voor. Maar overleg met het middenveld blijft cruciaal – al is het een half wonder dat zo'n overleg nog bestaat. In de eerste onderhandelingsnota die na de verkiezingen op tafel lag, werden vakbonden en ziekenfondsen de facto afgeschaft! Kunnen jullie het zich voorstellen? Een welvaartsstaat zonder vakbonden en ziekenfondsen?

En het gaat niet om het ziekenfonds op zich, het gaat erom de mensen, onze leden een stem te geven. Het gaat erom dat zij niet geïsoleerd tegenover regering en partijen en andere drukkingsgroepen komen te staan. Het gaat erom dat hun krachten worden gebundeld, ondersteund door een organisatie met kennis van zaken; het gaat erom hun zorgen, en wensen zwaar te laten wegen, hun stem te laten horen.

Bij deze hervormingen mogen we ons niet laten misleiden door simpele oplossingen die de factuur gewoon doorschuiven naar de patiënt.

Want wat horen we vandaag in de media? Het remgeld moet omhoog! De patiënt mag het gelag betalen.

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

Iedereen telt mee. Altijd.

Maar laten we even serieus blijven. We willen toch geen extra financiële drempels in de eerstelijnszorg? Die willen we toch zo toegankelijk mogelijk houden?

En wie beslist tegenwoordig over de behandelingen en schrijft medicatie voor die patiënten krijgen? Wie zijn dat? Niet de zieke mensen, toch? Dat zijn toch nog altijd de artsen. En vertegenwoordigers van die artsen bepleiten nu dat de patiënt moet opdraaien voor budgetoverschrijdingen die ze zelf veroorzaken? Dat is toch de wereld op zijn kop!

In plaats van een remgeldverhoging, zetten we beter een rem op de facturatiegymnastiek van sommige zorgverstrekkers. Overbodige onderzoeken, esthetische behandelingen die vlotjes aan de ziekteverzekering worden aangerekend, zelfs verstrekkingen die niet werden uitgevoerd.

Wanneer de regelgeving wordt verdraaid in plaats van toegepast, hebben we geen hogere kosten voor patiënten nodig maar betere hefboomen om te kunnen ingrijpen, om wanpraktijken te beperken, om mistoestanden te vermijden en te voorkomen.

Als we blijven toestaan dat alles mag zolang het niet expliciet verboden is, dreigen we in kafkaïaanse nachtmerrie terecht te komen.

Wij weigeren zo een scenario te accepteren. Voor Solidaris geen extra lasten voor patiënten, wél verantwoordelijkheid waar ze thuishoort. Solidaris staat voor een zorgsysteem waarin de patiënt centraal staat en gezondheid het doel is.

Ik wil eindigen met een persoonlijke anekdote. Mijn vader, nu 92 jaar, was een uitstekende zwemmer en waaghals bovendien. Hij redde in zijn leven 5 mensen van de verdrinkingsdood. 1 met gevaar voor zijn eigen leven. Hij moest de man bewusteloos slaan om niet mee de dieperik ingetrokken te worden. Maar wat hem het meest is bijgebleven, is dat niemand hem ooit bedankte. Ze liepen allemaal weg in shock.

Als wij als mutualiteit ons werk nog kunnen doen ten dienste van de mensen, hebben we dat te danken aan Vooruit. We zijn ons ervan bewust dat Vooruit deze verantwoordelijkheid opneemt met gevaar voor eigen leven. Daarom lopen wij niet weg in shock. Wij zijn dankbaar en zeggen dat ook: Nen dikke merci!

Kameraden, als we willen dat alles hetzelfde blijft, dan moeten we durven te veranderen. Fraude ondermijnt vertrouwen. Profitariaat keldert solidariteit. Ongelijkheid holt onze systemen uit. Als we onze mensen willen beschermen, de patiënt willen beschermen, dan moeten we durven te snijden waar het ettert.

Laat de moed om dat te doen ons verenigen,

Vooruit, ABVV en Solidaris! Vooruit!t

Perscontact

Katrien De Weirdt | Woordvoerster Solidaris

Roeland Byl | Stafmedewerker Pers

T 02 515 05 12 | G 0470 27 58 79 | E pers@solidaris.be

Ons ziekenfonds engageert zich voor de gezondheid en het welzijn van iedereen. Dagelijks ijveren wij voor een toegankelijke en betaalbare ziekteverzekering. Dit doen wij o.a. met een uitgebreid kantorennetwerk, kwaliteitsvolle diensten, een sterke thuiszorgservice, gedreven socioculturele verenigingen... en met een ijzersterk engagement. Want...

Iedereen telt mee. Altijd.